"Mọi chuyện đã kết thúc": Lập trường thách thức của Iran khi chiến lược phong tỏa của Trump sụp đổ

Bởi Frank , 22 Tháng 4 2026

"Mọi chuyện đã kết thúc": Lập trường thách thức của Iran khi chiến lược phong tỏa của Trump sụp đổ

Phân tích đánh giá của Giáo sư Seyed Marandi về cuộc đối đầu giữa Iran và Hoa Kỳ
Trong một cuộc phỏng vấn sâu rộng diễn ra vào ngày 21 tháng 4 năm 2026, Giáo sư Seyed Marandi đã đưa ra một đánh giá thẳng thắn và kiên định về cuộc đối đầu ngày càng leo thang giữa Iran và Hoa Kỳ. Trò chuyện với Nima Alkorshid, ông Marandi đã khắc họa bức tranh về một cuộc xung đột đang ở giai đoạn bước ngoặt quyết định — một giai đoạn mà ông lập luận rằng Iran đã vô hiệu hóa thành công các chiến thuật gây áp lực của Mỹ và sẵn sàng đáp trả bất kỳ hành động gây hấn nào tiếp theo bằng một lực lượng mạnh mẽ chưa từng có.

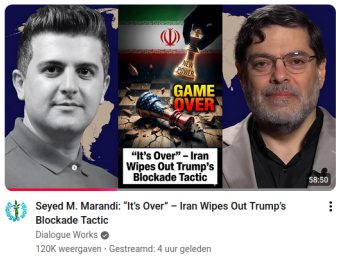

Sự khước từ các cuộc đàm phán tại Islamabad

Có lẽ tiết lộ tức thời nhất từ cuộc phỏng vấn liên quan đến các cuộc đàm phán được đề xuất tại Islamabad. Bất chấp những tuyên bố đang lan truyền trên truyền thông phương Tây về việc các phái đoàn Iran đã sẵn sàng, ông Marandi khẳng định một cách dứt khoát: "Người Iran sẽ không đi. Và không có phái đoàn nào đang được chuẩn bị cả." Sự từ chối này bắt nguồn từ những gì Iran coi là sự thiếu thiện chí cơ bản từ phía Mỹ. Theo ông Marandi, Hoa Kỳ đã vi phạm thỏa thuận ngừng bắn hiện tại bằng cách áp đặt một lệnh phong tỏa đường biển và bắt giữ các tàu thương mại của Iran ở Vịnh Ba Tư.

"Tại sao chúng tôi phải đàm phán với một thực thể không tuân thủ các cam kết của chính mình?" Ông Marandi đặt câu hỏi. Luận điểm của ông rất rõ ràng: một cuộc đàm phán có ý nghĩa đòi hỏi cả hai bên phải tôn trọng các thỏa thuận hiện có. Khi một bên — cụ thể là Hoa Kỳ — đã vi phạm các điều khoản ngừng bắn, các cuộc đàm phán tiếp theo không chỉ trở nên vô ích mà còn nguy hiểm về mặt chiến lược. Vị giáo sư này mô tả những tuyên bố gần đây của Trump về việc Iran nhượng bộ chỉ là sự bịa đặt hoàn toàn, nhằm tạo cớ cho các hành động quân sự mới.

Tính toán quân sự: Những năng lực chưa được tiết lộ của Iran

Một chủ đề xuyên suốt trong phân tích của ông Marandi là việc Iran đã chủ động kìm giữ những năng lực quân sự đáng kể trong suốt cuộc xung đột. Trong khi Hoa Kỳ và Israel được cho là đã cạn kiệt phần lớn kho đạn dược dẫn đường chính xác, ông Marandi tuyên bố rằng "phần lớn các căn cứ tên lửa của Iran thậm chí còn chưa được sử dụng." Sự kiềm chế chiến lược này, ông giải thích, một phần là do chính thỏa thuận ngừng bắn. "Iran có những vũ khí vẫn chưa được sử dụng," ông tuyên bố. "Một số vũ khí chưa được sử dụng là vì lệnh ngừng bắn. Bởi vì người Iran không muốn leo thang." Tuy nhiên, với việc Trump đưa ra những gì ông Marandi gọi là lời đe dọa "hủy diệt" đối với dân tộc Iran, tính toán đó giờ đây đã thay đổi.

> Các hệ thống phòng không của Iran đã được nâng cấp đáng kể trong thời gian diễn ra xung đột. Các trung tâm nghiên cứu và phát triển, các nhà máy tên lửa và các căn cứ hải quân ngầm của nước này vẫn hoàn toàn nguyên vẹn và đang hoạt động. "Iran ngày nay đã chuẩn bị sẵn sàng hơn so với trước đây," ông Marandi khẳng định, trực tiếp thách thức các luận điệu của phương Tây cho rằng Iran đang cạn kiệt tên lửa và máy bay không người lái.

Các quốc gia Ả Rập vùng Vịnh: Những mục tiêu đồng lõa

Có lẽ lời cảnh báo đáng báo động nhất của ông Marandi là hướng về các vương quốc Ả Rập ở Vịnh Ba Tư. Ông đích thân chỉ tên Các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất (UAE), Ả Rập Xê Út, Qatar, Kuwait và Bahrain là những bên tham gia tích cực vào nỗ lực chiến tranh của Mỹ khi cung cấp căn cứ, không phận, tài chính và hỗ trợ hậu cần.

"Nếu không có họ, sẽ không có chiến tranh," ông Marandi nói thẳng. "Người Mỹ sẽ không thể can dự vào cuộc chiến với Iran nếu không có Các Tiểu vương quốc, không có Ả Rập Xê Út, Kuwait, Qatar và Bahrain. Vì vậy, họ sẽ phải gánh chịu hậu quả."
Lời khuyên của ông dành cho người dân ở các quốc gia đó rất trực tiếp và khẩn cấp: hãy rời đi ngay bây giờ. "Vì thời tiết ở Vịnh Ba Tư sẽ trở nên rất nóng và oi bức trong những tuần tới," ông nói, "tôi nghĩ tốt nhất là mọi người nên rời đi ngay." Ông gợi ý Iraq, Yemen hoặc Oman là những điểm đến khả thi, đồng thời thừa nhận khả năng tiếp nhận người tị nạn của Oman có thể có hạn.
Vị giáo sư dự báo rằng cơ sở hạ tầng dầu khí, helium và hóa dầu trên khắp vùng Vịnh sẽ bị phá hủy nếu Trump thực hiện các lời đe dọa nhằm vào cơ sở hạ tầng quan trọng của Iran. Kết quả, ông cảnh báo, sẽ là một cuộc đại suy thoái kinh tế toàn cầu kéo dài nhiều năm.

Eo biển Hormuz: Một thực tế đã thay đổi

Một trong những thành tựu chiến lược then chốt của Iran, theo ông Marandi, là việc thay đổi vĩnh viễn hiện trạng tại Eo biển Hormuz. "Trạng thái của Eo biển Hormuz đã thay đổi vĩnh viễn," ông tuyên bố. "Người Iran sẽ không đàm phán về điều đó."
Iran hiện đang kiểm soát quyền tiếp cận qua eo biển theo những cách làm thay đổi căn bản cán cân chiến lược. Ông Marandi lưu ý rằng hơn 25 tàu chở dầu và khí đốt liên quan đến Iran đã né tránh thành công lệnh phong tỏa của Mỹ, chứng minh những hạn chế trong sức mạnh hải quân của Hoa Kỳ tại vùng biển ven bờ của Iran. Nếu Hoa Kỳ tiếp tục bắt giữ các tàu của Iran, ông Marandi cảnh báo rằng Iran sẽ "tự bù đắp cho mình" bằng cách tịch thu tài sản từ các tàu thuộc về các quốc gia Ả Rập vùng Vịnh.

Khía cạnh Lebanon và Palestine

Ông Marandi bác bỏ mọi nỗ lực nhằm tách rời cuộc xung đột với Iran khỏi cuộc đấu tranh rộng lớn hơn trong khu vực liên quan đến Lebanon, Gaza và Bờ Tây. Khi các quan chức chính quyền Trump gợi ý rằng Lebanon bằng cách nào đó tách biệt khỏi mặt trận Iran, ông Marandi gạt phắt điều này và coi đó là sự phân chia khiên cưỡng và vô nghĩa. "Trục kháng chiến sẽ không để chế độ Israel chiếm đóng miền nam Lebanon," ông tuyên bố. "Trục kháng chiến sẽ không bỏ rơi người dân Palestine."
Ông lập luận rằng mối liên kết chặt chẽ này là yếu tố cốt lõi để thấu hiểu chiến lược

và quyết tâm của Iran. Việc Israel tuyên bố một "vạch vàng" ở miền nam Lebanon được khắc họa như một hành động khiêu khích và sẽ phải vấp phải sự kháng cự.

Truyền thông phương Tây và cuộc chiến tuyên truyền

Trong suốt cuộc phỏng vấn, ông Marandi liên tục đề cập đến những gì ông coi là sự đồng lõa của truyền thông phương Tây trong việc dọn đường cho hành động gây hấn chống lại Iran. Ông bác bỏ các báo cáo từ Reuters, các nguồn tin giấu tên, và đặc biệt là Iran International — cơ quan mà ông mô tả là một "kênh phát ngôn của Mossad" — coi đó là đòn tâm lý chiến. Vị giáo sư dẫn chứng trải nghiệm tranh luận gần đây của chính mình với Piers Morgan như một minh chứng cho sự hèn nhát về mặt trí tuệ của phương Tây. Ông khẳng định đã hỏi Morgan ba lần rằng liệu một chế độ được thành lập dựa trên chủ nghĩa thượng đẳng chủng tộc — một sự ám chỉ rõ ràng đối với Israel — có thể được coi là hợp pháp hay không. Theo ông Marandi, Morgan đã từ chối trả lời trong cả ba lần.
"Khi những người như Piers Morgan quá sợ hãi để phản hồi một câu hỏi như vậy," ông Marandi lập luận, "điều đó cho thấy họ đang chịu sự kìm kẹp như thế nào đối với xã hội, đối với các quốc gia trên khắp phương Tây." Ông coi đây là bằng chứng cho thấy giới tinh hoa chính trị và truyền thông phương Tây đều nhất trí hướng tới việc hủy diệt Iran, bất kể những bất đồng bề ngoài của họ với các nhân vật như Trump.

Tầng lớp Epstein và tầm ảnh hưởng của Chủ nghĩa phục quốc Do Thái

Ông Marandi sử dụng những thuật ngữ mang tính khiêu khích xuyên suốt cuộc phỏng vấn, khi liên tục nhắc đến "tầng lớp Epstein" và mô tả giới lãnh đạo Mỹ cũng như Israel bằng những từ ngữ nặng nề. Ông khẳng định rằng Thủ tướng Israel Netanyahu nhận được các báo cáo từ các quan chức cấp cao của Mỹ, điều này gợi ý rằng Hoa Kỳ trên thực tế đang phục tùng các lợi ích của Israel.

> "Tầng lớp Epstein, khi nói đến chủ nghĩa phục quốc Do Thái và đế chế, tất cả họ đều chung một phe," ông Marandi tuyên bố. "Họ ghét Trump, nhưng họ rất muốn thấy người dân Iran bị hủy diệt."

Phân tích này mở rộng sang cả các nhà báo và chính trị gia Mỹ, những người mà ông

Marandi lập luận là không hề tỏ ra phẫn nộ trước các lời đe dọa của Trump về việc "xóa sổ Iran" hoặc "quét sạch một nền văn minh". Việc thiếu vắng những dòng tít lớn trên tờ The Guardian hay The New York Times lên án những phát ngôn đó là tội ác chống lại loài người, theo ông, đã phơi bày sự liên minh thực sự của các cấu trúc quyền lực phương Tây.

Chiến tranh kinh tế và sự kiên cường của Iran

Bất chấp lệnh phong tỏa và áp lực quốc tế, ông Marandi khắc họa Iran như một nền kinh tế kiên cường. Quốc gia này gần như tự chủ được các sản phẩm nông nghiệp, và những trận mưa gần đây dự báo một mùa màng bội thu. Iran có nhiều đường biên giới trên đất liền để giao thương — với Pakistan, Afghanistan, Turkmenistan, Azerbaijan, Armenia, Thổ Nhĩ Kỳ và Iraq — cũng như quyền tiếp cận Biển Caspi. Ngược lại, các quốc gia Ả Rập vùng Vịnh được mô tả là đang đối mặt với sự sụp đổ kinh tế. Ông Marandi khẳng định UAE đang "cạn kiệt vốn" và được cho là đã cầu cứu Washington, đồng thời tìm kiếm các giải pháp thay thế như giao dịch bằng đồng nhân dân tệ của Trung Quốc. Ông dự đoán các chế độ này "sẽ không còn tồn tại được bao lâu nữa" nếu xung đột tiếp tục leo thang.

Một cuộc chiến tiêu hao mà Iran đã chuẩn bị để giành chiến thắng

Đánh giá của ông Marandi về triển vọng chiến lược của Mỹ là vô cùng gay gắt. "Người Mỹ không có lựa chọn tốt nào cả — con số không tròn trĩnh," ông tuyên bố. "Họ không có quân bài nào trong tay. Không phải là họ có ít bài — mà là họ hoàn toàn không có quân bài nào."
Ông mô tả cuộc xung đột này là một cuộc chiến tiêu hao mà Iran đã lên kế hoạch từ nhiều thập kỷ. Không giống như Hoa Kỳ, quốc gia luôn tìm kiếm những chiến thắng nhanh chóng và sự thay đổi chế độ, Iran đã chuẩn bị cho một cuộc đấu tranh lâu dài. "Người Iran muốn đây là một cuộc chiến kéo dài," ông Marandi giải thích. "Tại sao? Bởi vì họ không muốn điều này lặp lại một lần nữa. Họ muốn giải quyết dứt điểm nó một lần và mãi mãi."
Nếu các lực lượng Mỹ cố gắng thực hiện một cuộc tấn công trên bộ, ông Marandi dự đoán họ sẽ bị kéo sâu vào trong nước và bị "xé xác". "Iran sẽ không dàn trận phòng thủ kiên cố để giữ bằng được từng tấc đất," ông nói. "Iran muốn dụ họ vào sâu trong nội địa."

Cái giá phải trả về con người

Xuyên suốt các phân tích chiến lược và địa chính trị của mình, ông Marandi liên tục nhấn mạnh đến khía cạnh con người của cuộc xung đột. Ông lưu ý rằng hơn ba nghìn người Iran đã thiệt mạng, trong khi các quốc gia Ả Rập vùng Vịnh chỉ ghi nhận một số ít thương vong. Ông cáo buộc Hoa Kỳ và Israel cố tình nhắm vào dân thường, bao gồm cả các học sinh.
"Chúng tôi không muốn chiến tranh," ông Marandi quả quyết. "Chúng tôi không thích nhìn thấy chết chóc và sự tàn phá. Chúng tôi không thích nhìn thấy cảnh khổ đau." Nhưng ông cảnh báo rằng nếu chiến tranh bị áp đặt lên Iran, lời đáp trả sẽ vô cùng thảm khốc — không chỉ đối với khu vực lân cận mà đối với toàn bộ nền kinh tế toàn cầu.

Kết luận: Đứng thẳng hay Quỳ gối

> Ông Marandi kết luận bằng một tuyên bố tóm gọn lập trường của Iran như cách ông thể hiện: "Chúng tôi thà chết đứng còn hơn sống quỳ."

Cuộc phỏng vấn đã mở ra một lăng kính nhìn vào tư duy chiến lược của Iran tại thời điểm căng thẳng lên đỉnh điểm. Dù người ta có chấp nhận những tuyên bố của ông Marandi về năng lực quân sự của Iran hay cách ông mô tả về động cơ của phương Tây hay không, thì phân tích của ông vẫn có tính nhất quán nội tại và bắt rễ sâu sắc từ một thế giới quan coi cuộc xung đột này là mang tính sống còn — một cuộc chiến sinh tồn chống lại một kẻ thù đã cho thấy họ sẵn sàng phạm vào những điều mà ông gọi là tội ác chống lại loài người.

Đối với các nhà hoạch định chính sách ở Washington, cuộc phỏng vấn chứa đựng một lời cảnh báo rõ ràng: chiến lược phong tỏa đã thất bại, Iran không hề bị khuất phục, và sự leo thang sâu hơn sẽ mang lại những hậu quả mà không một sức mạnh quân sự nào có thể kìm giữ được. Đối với người dân vùng Vịnh Ba Tư, lời khuyên của ông Marandi rất đơn giản và khẩn thiết: hãy rời đi ngay bây giờ, khi vẫn còn thời gian.

Những ngày và tuần tới, ông dự báo, sẽ phơi bày liệu các mối đe dọa của Trump là thật hay chỉ là những lời lẽ khoa trương. Nhưng dù thế nào đi nữa, ông Marandi vẫn

khẳng định: "Hiện trạng đã thay đổi mãi mãi." Kỷ nguyên thống trị của Mỹ ở Vịnh Ba Tư, ông lập luận, đã kết thúc.